୧୦-୨-୨୧ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେମାନେ ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଆସିଛ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ, ଏବେ ତୁମର ପ୍ରୀତି ଏକମାତ୍ର ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡି ହୋଇଛି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ବିଧି ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ତୁମକୁ ଧନବାନ କରିଦେଉଛି ?

ଉ□ର:- ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ସ୍ୱରୂପ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇ ବିନ୍ଦୁକୁ ମନେ ପକାଇଲେ ଧନବାନ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ୧ ସହିତ ବିନ୍ଦୁ ଅଥବା ଶୂନ ଲଗାଇଲେ ୧୦ ହୋଇଯାଉଛି, ପୁଣି ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଅ ତ ୧୦୦, ପୁଣି ଲଗାଅ ତ ୧୦୦୦ ହୋଇଥାଏ, ସେହିପରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ବିନ୍ଦୁ ପରେ ବିନ୍ଦୁ ଲାଗି ଚାଲିଥାଏ ଏବଂ ତୁମେ ଧନବାନ ହୋଇଯାଇଥାଅ, ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର ହୋଇଥାଏ ।

ଗୀତ:- ମେହଫିଲ ମେଁ ଜଲ ଉଠି ଶମା....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହି ଗୀତର ଅର୍ଥ କେତେ ବିଚିତ୍ର ଅଟେ - ପ୍ରୀତି କ'ଣ ପାଇଁ ହୋଇଛି ? କାହା ସହିତ ହୋଇଛି ? ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ । କାହିଁକି ନା ଏହି ଦୁନିଆରୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହିପରି କ'ଣ କେବେ କାହା ସହିତ ପ୍ରୀତି ହୋଇଥାଏ କି ? ଏଭଳି କ'ଣ କେବେ ବିଚାର ଆସେ ଯେ, ମରିଯିବୁ । ତେବେ କେହି କ'ଣ ତାଙ୍କ ପ୍ରୀତି ରଖିବେ ? ଏହି ଗୀତର ଅର୍ଥ କେତେ ବିଚିତ୍ର, ଆଲୋକ ଶିଖା ସହିତ ପତଙ୍ଗମାନେ ପ୍ରୀତି ରଖି ଚାରିପଟେ ଘୂରି-ଘୂରି ଜଳି ମରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରୀତିରେ ରହି ଏହି ଶରୀର ଛାଡିବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି-କରି ଶରୀର ଛାଡିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଗାୟନ କେବଳ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଛି । ବାବା ଯେତେବେଳେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରୀତି ରଖୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଏହି ଦୁନିଆରୁ ମରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଯେହେତୁ ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ରଖୁଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ମୃତୁପରେ କେଉଁଆଡେ ଯିବେ । ନିଶ୍ଚିତ ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖକୁ ହିଁ ଯିବେ । ମନୁଷ୍ୟ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା ଆଦି କରିଥା'ନ୍ତି ଭଗବାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଯିବା ପାଇଁ । ଶରୀର ଛାଡିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥା'ନ୍ତି ଭଗବାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ତେବେ ଭଗବାନଙ୍କର ନାମ କେତେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ସିଏ ଯେତେବେଳେ ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ସାରା ଦୁନିଆକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆମେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ମରି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଆସୁଛୁ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ପତିତ ଦୁନିଆ, ନର୍କ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି, କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ମୁଁ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଈଶ୍ୱର ପିତା । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମକୁ ଧନ, ସମ୍ପ□, ଘର ଆଦି ମିଳିବ, କିନ୍ତୁ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ତ କିଛି ବି ମିଳିନଥାଏ । ତାଙ୍କୁ ପରଘରକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଉ□ରାଧିକାରୀ ନୁହଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ ତ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା, ଯାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସିଏ କୌଣସି ସମୟରେ ଆସୁଥିବେ ଯେତେବେଳେ କି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯାଉଥିବେ କାହିଁକି ନା ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ବହୁତ କମ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ତ ବହୁତ ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ ଏବଂ ସୁଖ ବହୁତ ରହିବ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ବହୁତ ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ବାପୁ ଗାନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । କେବଳ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିନଥିଲେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ପତିତ-ପାବନ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ସାରା ବିଶ୍ୱର ମୁକ୍ତିଦାତା ଅଟନ୍ତି । ରାମ-ସୀତାଙ୍କୁ ତ ସାରା ଦୁନିଆ ମାନିବ ନାହିଁ । ସାରା ଦୁନିଆ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଦାତା ଗାଇଡ୍ ବୋଲି ମାନୁଛନ୍ତି । କାରଣ ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା ଦୁଃଖ କିଏ ଦେଉଛି ? ବାବା ତ ଦୁଃଖ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ସେ ତ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ସୁଖଧାମକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି । ତୁମେ ହେଉଛ ସେହି ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନ । ବାବା ଯେପରି, ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅଟନ୍ତି । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାରୀରିକ ସନ୍ତାନ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ବୁଝିବାକୁ

ହେବ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମା, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆମକୁ ସମ୍ପ□ ଦେବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଯଦି ଆମେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବା ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ଆମକୁ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କ□ା । ଆମେ ତାଙ୍କର ଛାତ୍ର, ଏକଥା ଭୁଲିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ଯେ, ଶିବବାବା ମଧୁବନରେ ମୁରଲୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ସେହି କାଠର ମୁରଲୀ ନୁହେଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନୃତ୍ୟ କରିବା, ମୁରଲୀ ବଜାଇବା - ଏସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା । ବାକି ଜ୍ଞାନର ମୁରଲୀ ତ ଶିବବାବା ହିଁ ବଜାଉଛନ୍ତି । ଦିନ ଆସିବ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ ଗୀତର ରଚୟିତାମାନେ ଆସିବେ । ପ୍ରାୟତଃ ପୁରୁଷମାନେ ହିଁ ଗୀତ ରଚନା କରିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନର ଗୀତ ହିଁ ଗାଇବା ଉଚିତ୍ । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଶିବବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଆସିବ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଶିବଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି । ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ବିନ୍ଦୁ ଲେଖିଲେ ଶିବ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି । ୧ ଆଗରେ ବିନ୍ଦୁ ଲେଖିଲେ ୧୦ ହୋଇଯିବ ପୁଣି ବିନ୍ଦୁ ଲେଖିଲେ ତେବେ ୧୦୦ ପୁଣି ବିନ୍ଦୁ ଲେଖ ତ ୧୦୦୦ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଶିବଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେ ଶିବଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବ ସେତିକି ବିନ୍ଦୁ-ବିନ୍ଦୁ ଲାଗିଚାଲିବ ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ସାହୁକାର ହୋଇଯାଉଛ । ସେଠାରେ କେହି ବି ଗରୀବ ରହିବେ ନାହିଁ, ସମସ୍ତେ ସୁଖୀ ରହିବେ । ଦୁଃଖର ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ତୁମେ ବହୁତ ଧନବାନ ହୋଇଯିବ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସତ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟ ରୋଜଗାର । ଏହା ହିଁ ଆମ ସାଥୀରେ ଯିବ । ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ଖାଲି ହାତରେ ଯାଇଥାନ୍ତି । ତୁମକୁ ହାତ ଭରପୁର କରି ଯିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯଦି ପବିତ୍ରତା ରହିବ ତେବେ ଶାନ୍ତି, ସମୃଦ୍ଧି ସବୁ କିଛି ମିଳିବ । ତୁମେ ଆତ୍ମା ପ୍ରଥମେ ପବିତ୍ର ଥିଲ ପୁଣି ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମି ପବିତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯିବ । ତୁମର ହେଉଛି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ନ୍ୟାସ । ତୁମେ ଜାଣିଛ, ସେମାନେ କେତେ ସୁଖ ପାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ବହୁତ କମ ବେଶୀ ଦୁଃଖ ହିଁ ରହିଛି । ଆଗରୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହୁନଥିଲେ । ଯେବେଠାରୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ସେବେଠାରୁ ତଳକୁ ଖସିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମେଳା ଲାଗିଥାଏ କାହିଁକି ନା ତା' ଦ୍ୱାରା ଆମଦାନୀ ତ ହୋଇଥାଏ ନା । ଏହା ଯେପରି ତାଙ୍କର ଏକ ଧନ୍ଦା ଅଟେ । ବାବା କହନ୍ତି ଧନ୍ଦେ ସବମେଁ ଧୂଳ, ବିଚାର ଧନ୍ଦେ ନର ସେ ନାରାୟଣ ବନନେ କେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧନ୍ଦା ଧୂଳି ସମାନ କିନ୍ତୁ ବିନା ଧନ୍ଦାରେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଧନ୍ଦା କୋଟିତ୍ କେହି କେହି କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ଦେହ ସହିତ ସବୁ କିଛି ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେବାକୁ ହେବ କାହିଁକି ନା ତୁମେ ଚାହୁଁଛ ନୂଆ ଶରୀର ମିଳୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ କୃଷ୍ଣପୁରୀକୁ ଯାଇପାରିବ କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଯାଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବ । କୃଷ୍ଣପୁରୀରେ ଏଭଳି କହିବେ ନାହିଁ - ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି, ହେ ମୁକ୍ତିଦାତା ଆସ । ଏହି ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆରୁ ଆମକୁ ମୁକ୍ତ କର ।

ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ବାବା ନିଜ ସାଥିରେ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତେବେ ସେଠାକୁ ଯିବା ତ ବହୁତ ଭଲ ନା । ମନୁଷ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଶାନ୍ତି କାହାକୁ କହୁଛନ୍ତି ? କର୍ମ ବିନା ତ କେହି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଶାନ୍ତି ତ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ହିଁ ମିଳିବ । ଆତ୍ମାକୁ ତ ଶରୀର ଧାରଣ କରି କର୍ମ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆତ୍ମା କର୍ମ କରି ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ରହିଥାଏ । ଅଶାନ୍ତି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦୁଃଖ ମିଳେ ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଆତ୍ମାକୁ ଶାନ୍ତି କିପରି ମିଳିବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଶାନ୍ତିଧାମ ତ ଆମର ଘର । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଶାନ୍ତି, ସୁଖ ସବୁ କିଛି ରହିଛି । ତେବେ ତୁମକୁ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ସବୁକିଛି ଦରକାର, ନା କେବଳ ଶାନ୍ତି ଦରକାର । ଏଠାରେ ତ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ହିଁ ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ପୁଣି ବ୍ୟଭିଚାରୀ ହୋଇଥାଏ । ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଭକ୍ତିରେ ଦେଖ କ'ଣ-କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି । ସିଡି ଚିତ୍ରରେ ଏସବୁ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତ ସିଦ୍ଧି କରିବା ଦରକାର - ଭଗବାନ କିଏ ? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଏହି ପଦ କିଏ

ଦେଇଛନ୍ତି ? ସେ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ କ'ଣ ଥିଲେ ? ଏସବୁ କଥା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ଯୁକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ । ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ଭଲ ସେବା କରିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ଦେଇଥାଏ । ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପଢିବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆଗକୁ ବଢିବେ । କ୍ରମାନୁସାରେ ତ ରହିବେ ନା । କେହି ଧୀରବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଆତ୍ମା କହୁଛି - ବାବା ମୋ ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ଖୋଲ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ଖୋଲିବା ପାଇଁ ହିଁ ତ ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମର କର୍ମ ଏଭଳି ହୋଇଯାଇଛି ଯେ, ତାଲା ଖୋଲୁ ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ପାପ କରିଛ । ଏଥିରେ ବାବା କ'ଣ କରିପାରିବେ ? ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଯଦି ଛାତ୍ର କହିବ ଯେ, ମୁଁ କମ୍ ପଢୁଛି ତେବେ ଶିକ୍ଷକ କ'ଣ କରିବେ ? ଶିକ୍ଷକ କୌଣସି କୃପା ତ କରିବେ ନାହିଁ ! ଅତିକମ୍‌ରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ୍ସଟ୍ରା ସମୟ ରଖିବେ । ସେଥିପାଇଁ ତ ତୁମକୁ ମନା କରାଯାଉନାହିଁ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଖୋଲାଯାଇଛି ଯାହାକୁ ବୁଝାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ କର । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ କେହି କହିବେ ମାଳା ଗଡାଅ, କେହି କେହି କହିବେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରକୁ ସ୍ମରଣ କର । ଏଠରେ ତ ବାବା ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସମ୍ପ□ିର ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ । ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ମନେ ପକାଇ ତାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ବର୍ସା ନେବା ଦରକାର ନା । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ । ସାମାନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବିକାରର ସ୍ୱାଦ ଲାଗିଗଲେ ତାହା ପୁଣି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଯିବ । ଯଦି ସିଗାରେଟ୍ ଆଦିର ଥରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଦ ଚାଖିଲ ତେବେ ସଙ୍ଗର ରଙ୍ଗ ତୁରନ୍ତ ଲାଗିଯାଇଥାଏ । ପୁଣି ଅଭ୍ୟାସ ଛାଡିବା ମଧ୍ୟ ମୁସକିଲ୍ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ କେତେ ବାହାନା କରିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସବୁ ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସକୁ ମଧ୍ୟ ଛାଡିବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବ□ି ଥାଉ ଥାଉ ଶରୀରର ଅଭିମାନ ଛାଡି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର ଭୋଗ ହିଁ ଲଗାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଭୋଜନ ଖାଅ । ଆଜିକାଲି ତ ଖା□ି ଘିଅ ମିଳୁନାହିଁ, ତେଲ ଖାଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତେଲ ଆଦି ରହିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ଖା□ି ଘିଅ ମଧ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି, ପୁଣି ମିଶ୍ରିତ ମଧ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସବୁଥିରେ ଲେଖାଯାଇଛି - ଘା□ି ଘିଅ କେବଳ ଦାମ୍‌ରେ ଫରକ ରହିଛି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଫୁଟିଥିବା ଫୁଲ ସଦୃଶ ହର୍ଷିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ତ ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ରହିଥାଏ । ସେଠାରେ ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟତାର ଚିତ୍ର ଏଠାରେ କେହି ତିଆରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ଏହି ଆଖି ଦ୍ୱାରା କେହି ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ । ହଁ, ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ଦ୍ୱାରା କେହି ସଠିକ୍ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ହଁ, କୌଣସି ଚିତ୍ରକାରଙ୍କୁ ଯଦି ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ ଏବଂ ସେ ସେହି ସମୟରେ ବସି ତିଆରି କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ବହୁତ ମୁସକିଲ୍ ଅଟେ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ବହୁତ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏବେ ଆମକୁ ବାବା ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଏବେ ଆମର ୮୪ ଜନ୍ମ ପୂରା ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଯଦି ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହିଭଳି ବିଚାର ଚାଲିବ ତେବେ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବ । ବିକାରର ସାମାନ୍ୟତମ ବିଚାର ମଧ୍ୟ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଦ୍ରୌପଦୀ ମଧ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ଡାକିଥିଲେ ନା । ତାଙ୍କର କୌଣସି ୫ ଜଣ ସ୍ୱାମୀ ନଥିଲେ । ସେ ତ ଡାକିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଦୁଃଶାସନ ମୋତେ ନଗ୍ନ କରୁଛି, ତା'ଠାରୁ ବ□ାଅ । ଜଣଙ୍କର ୫ ଜଣ ସ୍ୱାମୀ କିପରି ହୋଇପାରିବେ । ଏପରି କଥା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ନୂଆ ନୂଆ ପଏ□ସ୍ ସବୁ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ତୁମେ ସେହି ପୁରୁଣା କଥାକୁ ପରିବ□ନ କରି କିଛି ନା କିଛି ନୂଆ ଶବ୍ଦ ଲେଖିବା ଉଚିତ୍ ।

ତୁମେମାନେ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରୁଛ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ଏହି ଭାରତକୁ ପରିସ୍ତାନ କରିବୁ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ସନ ସୋଜ୍ ଫାଦର, ଫାଦର ସୋଜ୍ ସନ । କେଉଁ ପିତା ? ଶିବ ଏବଂ ଶାଳିଗ୍ରାମ, ଏହାଙ୍କର ଗାୟନ ରହିଛି । ଶିବବାବା ଯାହା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତାକୁ ଅନୁସରଣ କର । ବାବା ତ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି ଯାହରା ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତ ତୁମେ ପତିତ ହୋଇଯାଉଛ । ବାବା ତ ଅନୁକରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ପାବନ ହେବ । ତେବେ ଏଥିରେ କେତେ ଫରକ ରହିଛି ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି- ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ, ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଅନୁସରଣ କରିଲେ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେବ । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ୬୩ ଜନ୍ମ ତୁମେ ସିଡି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଉଛ । ଏବେ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି

ଉପରକୁ ଚଢିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ଯିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ରତ୍ନ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ପାଉଛ । ସେମାନେ ତ କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇଯିବୁ । ବାସ୍ତବରେ ଲୀନ ତ କେହି ବି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଏଠାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ପ୍ରତିଦିନ ବୁଝାଉଛନ୍ତି- ମିଠା-ମିଠା ପିଲାମାନେ, ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ପାରଲୌକିକ ପିତା ପବିତ୍ର ହେବାର ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପତିତ-ପାବନ, ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ପତିତ-ପାବନ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ନିଜେ ଡାକୁଛନ୍ତି, ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଇଜଣ ପିତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ଲୌକିକ ପିତା ତ କହିବେ ବିବାହ କରି ପତିତ ହୁଅ, ପାରଲୌକିକ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିପାରିବେ । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏହି ପଏ□ସ୍ ବହୁତ ଭଲ । ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପଏ□ସ୍ ଉପରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ । ଏହା ହିଁ ତୁମର ଧନ୍ଦା । ତୁମେ ହେଉଛ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିଲାବାଲା । ପାରଲୌକିକ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ହୁଅ କାରଣ ଏବେ ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ଏବେ କ'ଣ କରିବା ଦରକାର ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପାରଲୌକିକ ବାବାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲିବା ଦରକାର ନା । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ଲେଖିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବୁ । ପତିତ ହେବା ଛାଡିଦେବୁ । ବାବାଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଗ୍ୟାରେ□ ନେଉଛୁ । ତେବେ ପବିତ୍ରତା ଉପରେ ହିଁ ସବୁ କିଛି ନିର୍ଭର କରୁଛି । ତୁମେମାନେ ଦିନ-ରାତି ଖୁସୀ ହେବା ଉଚିତ୍ - ବାବା ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ଅଲଫ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ଏବଂ ବେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଦଶାହୀ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ଅର୍ଥ ହିଁ ଭାରତର ସ୍ୱର୍ଗର ଜୟନ୍ତୀ । ଗୀତା ହିଁ ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ ଅଟେ । ଗୀତା ମାତା ଅଟେ । ବର୍ସା ତ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ମିଳିବ । ଗୀତାର ରଚୟିତା ହିଁ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି । ପାରଲୌକିକ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଆମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟୁ, ଏକଥା ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିକାରୀ ଅଭ୍ୟାସ କରିବାର ନାହିଁ, ସେଗୁଡିକୁ ଛାଡିବାର ଅଛି । ବିକାରୀ ସଂକଳ୍ପ ଟିକିଏ ବି ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

(୨) ବ□ିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଶରୀରର ଅଭିମାନକୁ ଭୁଲି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପଏ□ସ୍‌କୁ ବିଚାର ସାଗର କରି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାର କ□ବ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାରର ନିଶା ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଲକ୍ଷଣକୁ ସମାନ କରୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ହୁଅ ।

ଯେପରି ଲୌକିକ ଜନ୍ମରେ ସ୍ଥୁଳ ସମ୍ପ□ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର, ସେହିପରି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମରେ ଦିବ୍ୟଗୁଣ ରୂପୀ ସମ୍ପ□, ଈଶ୍ୱରୀୟ ସୁଖ ଏବଂ ଶକ୍ତିରୂପୀ ସମ୍ପ□ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ଅଟେ, ଯଦି ଏହି ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାରର ନିଶା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ରହେ ତେବେ ମେହନତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିବ ନାହିଁ । ଏହି ନିଶାରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଲକ୍ଷଣ ସମାନ ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ଯିଏ, ଯେପରି, ଯେଉଁ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବା ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ସେହିଭଳି ଜାଣି ଏବଂ ସ୍ୱୀକାର କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମକୁ ସ୍ୱସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ କର ତେବେ ଅତି ସହଜରେ ସଫଳତାର ତାରକା ହୋଇଯିବ ।